a ¶ Collegiatay: in alijs enim nõ habet locũ decre. qz sepe. sed decre. presenti. de offi. ordi. co. lib. de qua fit extensio. j. ti. ij. qz in. fi.

b ¶ Dimissis: per hoc pbabat ibi archi. qp decre. loquitur de bonis prelati districtis: non de cõibus prelato. ⁊. capso: alle. rij. q. ij. hec huius. ⁊. c. non liceat. ⁊. c. charitatem. ⁊. c. illud. ⁊. ca. de laicis. ⁊. q. v. sicubi. facit. s. nese. va. c. vno. li. vi. de reg. c. vlti. e. li. sz littera alias vndecũqz que hic sequitur multum facit s.

c ¶ Reseruandis: nec occupandis p collegiatis quẽ capitula vel singulares personas ipsorum circa quod principalier p nidet ista constitutio. per quẽ aũt fiat reseruanda: ibi diri per iconomũ vel per alium deputatum.

d ¶ Declaramus: h patet qõ reprobat nõ corrigit opinionem meam: quia non statuit hoc esse de iure nouo: sed declarat hoc fuisse de veteri. ⁊ approbat opi. Archi. Sed videamus motiua mihi prius videbatur qp er quo iurisditio transfertur in capitulũ iure cõi. qp omnis fructus iurisditionis iure accessorij capitulo deberetur. sz Archidiaco. contra propter verbum ibi positum vacationis tẽpore obuenientia. Item vt dicebat capitulum habet custodiam: ⁊ administrat nõ suo sed alieno nomine. vsurpare igitur nõ debet quod decet custodire: vt dicebat bonifa. sic declarasse cum vltimo legi sertum: diri quod non recederem ab opinione mea: nisi declarationem viderem. Ad verbum obuenientia. respondebam per relatuum que: vt ibi no. Ad id quod dicit de custodia respondebam qp in iurisditione non succedat quo ad custodiam tantum: immo quo ad exercitum: alias sequereturqp visitando non posset procurationem recipere de qua dicam. j. de here. multorum. Stemus declarationi que iustificari potest ex eo quod ibi notaui in princi. glo. cum enim canonici videntes fructus ibi deberi vacationem prolixam forte procurent: difficultates ingerant ⁊ tardius eligant: qz propter fructus iurisditionis vel sigilli si eos paperent hoc contingere posset: merito ⁊ hi censeantur esse prohibiti.

e ¶ Emolumento: idem verbum de simo. nemo in principio. de testibus. c. i. libro. vi.

f ¶ Ex iurisditione: ex qua soluuntur officio pene pecuniarie vel emende ꝯ offi. ordi. dilectus. facit de sentẽ. excõmunica. venerabilibus. §. deniqz li. vi. ⁊ quod no. de pesi. licet forsan. etiam loquitur de quota litis que de cõsuetudine deberi potest fm guil. qui hoc no. in spe. de sal. §. i. ver. si vero ordinarius. ⁊. §. seq. quod non placet per decre. cum ab omni. de vi. et bone. deri. vt ibi diri.

g ¶ Sigillo: siue ad vsum causarum: vt cũ fit littera citatoria: vel aliqd tale: siue ad contractus: puta quia recognoscuntur vel publicantur sub sigillo curie: forte cum non sit ibi vsus tabellionum: facit de fide instru. cum dilectus. de. fo. compe. romana. ad fi. li. vi.

h ¶ Vel secularis: vt qz prelatus temporalem iurisditionem habebat in loco. de appella. si duobus. de vel. c. pue. c. iij.

i ¶ Consuetudine: no. quia decre. qz sepe. vitiat. non solum cõsuetudines sed etiam priuilegia ⁊ statuta: hic vero solum consuetudinem: dico qp hoc ipso qp declaratur istud statutũ locum habere in casibus predictis: cuius statuti pars est vitiare priuilegia cõsuetudines ⁊ statuta contraria: ergo ⁊ illa quẽ ad hos casus sublata dicuntur sed puto qp consuetudinem que secuta esset constitutionem ipsaz qz sepe. ⁊ hec littera tollere noluit. nec ob. decre. i. de cõsti. lib. vi.

k ¶ Expense: hoc etiam tenebat ibidem archi. vt qz salaria dantur officiali qui iurisditionem exercet vel qui sigillat: vel fiunt expense in ministris chartis cera ⁊ similibus. facit. s. eo. vt preterite. rij. q. ij. hec huius placiti. ff. de admi. tu. cum plures. §. i. ⁊. ij. ff. de tutel. ⁊ ratio. di. l. i. §. sz nõ nullos. ff. de pe. here. fiquid. §. sicut.

l ¶ Singulares psonas: salua pace componẽtis hic remanet dubium an hoc intelligaꝯ ꝯ singularibus personis etiam ipsorum collegiorum: ⁊ videtur qp nõ: qz ꝯstitutio expresse tollebat quo ad hos ꝯtraria priuilegia ⁊c. videtur cõtra: qz alias ista verba sunt superflua: cum certum esset constitutionem ipsam extraneos non ligare: sed solum capitula ⁊ personas ipsorum per quod puto qp etiam de singularibus personis collegiorum intelligaꝯ fm hoc dicam sibi sublata priuilegia ⁊c. quo ad singulares psonas collegiorum que non iure dignitatum hoc vendicant: cum priuilegia dignitatum sibi sublata non essent.

m ¶ Dignitatum. Quid si ratione personatuũ vel officiorum: videtur qp idem ⁊ intelligo hanc litteram: siue dignitas sit in ipsa ecclesia vacante: siue in alia: puta quia archidiacono in ecclesia cathedrali hoc competit: vel in ecclesia collegiata hoc competit archi. qui tamen ipsius est canonicus.

n ¶ Emolumẽto: ergo secus si iurisditio tantum.

o ¶ Speciali: puta statuto facto ĩ fundatione dignitatis vel ecclesie. xviij. q. ij. eleutherius de consue. cum dilectus. vel re iudicata: de re iudi. c. cuz inter. vel arbitrio: de prescrip. cũ olim de arbi. cum olim.

p ¶ Extendi: si. s. de offi. or. p̃senti. §. porro. lib. vi.

Cum concessa. Se sũmat inducens ius nouuz ⁊ equissimum.

q ¶ Superiore: qui sine capitulo solus hoc potest. s. c. si religiosus. ij. rñso.

r ¶ Prouisioni: latũ verbum qõ cõprehendere põt nominationem postulationem presentationem ⁊ collationez: ⁊ facit qõ no. s. eo. si cõpromissarius. §. idez in fi. vlti. glo. lib. vi.

s ¶ Si quã: licet h videatur reprobare licentiã generalẽ: ⁊ merito: qz forsan eligeretur ad locum cui non expediret illũ pficere ⁊ forsan platus licentiaz specialẽ datur nõ esset ad illũ: tñ credo idẽ ĩ spãli: vel si exprimat locus: puta qp consentire posset si eligat ad talez prelaturaz forte vacantẽ: cũ ibi etiã subsit rõ ambitionis q̃ sequit.

t ¶ Ambitionis: q̃ sepe religiosorũ oculos excecat. s. eo. quorũdã. in pn. lib. vi.

v ¶ Nullius: per hoc dico qp etiam electioni prius facte ipso ignorante cõsentire nõ posset: quasi super certo danda sit talis licentia. facit de cõces. prebẽ. c. i. li. vi. ver. subiunctum. in fine.

x ¶ Firmitatis: si ergo ex tali licẽtia consentiret: consensus nõ valeret: ⁊ priuatus esset omni iure sibi ex electione quesito. s. e. si religiosus. i. rñ. libro. vi. ⁊ satis videbatur hoc esse de mente veteris iuris: inquantum predi. decre. i. ⁊. ii. rñ. loquitur de electione facta. e. ti. q̃ sit. tamen tenebamus contrarium dicentes: qp sicut malefacit abbas absoluens monachum ad aliud monasterium: nisi illud habeat paratum: ⁊ cõstet qp illum recipere velit: tamen valet si hoc facit: ⁊ de hoc p Inno. de renun. c. fi. per Hostien. de iureiu. sicut ex litteris. ita malefaciebat prelatus talem dando licentiam: tamen data tenebat: per quod videret: qp valeret talis licentia si daretur clerico seculari de cõsentiendo ⁊ transeundo: quia quo ad solum consensum nõ est necessaria: propter uim enim professionis magis notatur ambitio in professo: ⁊ licet actiua potestas eligendi non detur ad beneficium non vacans: de cõces. prebẽ. cõstitutus. passiua bene datur: de trãsla. c. fi. de. fi. p̃sby. c. i. ⁊. ij. libro. vi.

Cum illusio. Ponit victuz ⁊ exceptionẽ a dicto. ibi: nisi forte. ⁊ determinat no. p Inno. s. e. ti. veniẽs. q̃ q̃si ad lꝝam no. archi. s. e. c. ij. li. vi. Itẽ no. p goff. Inno. ⁊ bo. ⁊ egi. s. e. qdã. Io. an.

y ¶ Illusio: idẽ vbũ ꝯ postul. bone. ij. ꝯ. nec nocebit. de re iudi. cũ olim. de ali. iudi. mu. cau. fa. c. i. de ap. suggestũ. de pbẽ. dilect. ff. ꝯ re. iudi. si p̃to: de iudeis: ĩ nõnullis. j. de re. pmu. c. vno. ⁊ pomꝯ pro deceptiõe vel decisiõe.

z ¶ Ecclesiasticis: de iurepa. cum autẽ. s. de elec. publicato. ⁊. eo. ti. nulli. lib. vi. viij. q. ij. dilectissimi.

⁊ ¶ Maxime: hoc dicit: qz etiam laicis regulariter prohibetur variatio: de quo satis no. de re. iudi. qp semel. lib. vi.

ꝯ ¶ Cedendum: qd de procuratore dato solum ad petendã licentiã cedendi: Dicebat Ain. de ele. cũ post petitã. per. ꝯ. ibi obtentam. ⁊ Inno. in decre. quidaz p decre. lecte. eo. ti. qp valet reuocatio etiã post petitionem presentatã superiori: nec ob. quod dicitur. de postu. cum ista nõ fiat ita publice ⁊ solẽniter vt illa ⁊ cũ h nullus interfit: ⁊ sic soluitur de postul. bone. ij. ver. nec nocebat. Sed si supior ignorans reuocationem dedit licentiam: tenet licentia fm Inno. q̃uis fm eum distinguj posset an per procuratorem an per nuncium petierit cessionem vel concessionem ad quod facit littera sequens ⁊ quod. j. dicam. Satis dici posset per hãc decreta. qp si procuratori ad hoc constituto ⁊ hoc petenti data sit licentia cedendi priusq̃ reuocatio peruenerit ad procuratorem vel superiorem: cessante malicia cogatur cedere per decre. quidem. De postulatione vero post reuocationem superiori presentatam quid iuris: scripsi post host. in pre. decre. bone. ꝯ. nec nocebat. super verbo videtur.

ꝯ ¶ Procuratorem: non video qp quo ad hoc sit ius diuersum an cõstituat vnũ vel plures insolidum vel cõiunctim laicum vel clericũ. de pen. c. i. lib. vi. videt tamen tutius cõstituere clericuz: facit qõ scripsi de preben. accedens.

a ¶ Sponte: secus ergo si per iustum metũ.

b ¶ Vel libere. potest respicere libertatem constituentis: ⁊ facit. s. de procurato

rib⁹ accedēs. ⁊ libertatē cōstituētis pure nō in diē vel sub cōditiōe: sed hoc casu putarem idem. si tamen ante cessionem ⁊ notitiam reuocationis dies vel conditio euenisset: cum ex tunc censeatur pura. qui po. in pig. ha. l. potior. ij. resp. ⁊ facit de rescrip. si pro te. lib. vi. ⁊ quod ibi no.

a ¶ Ignorantē: planum est ergo quod si reuocatio peruenisset ad procuratorē: satis esset per hanc literam: ⁊ sic rō q: talis procurator censetur cōstitutus ad negocium in quo sufficit q reuocatio ad ipsum peruenerit. ff. mā. si mandassez. ꝭ. de rescrip. ex parte decani.

b ¶ Quomodolibet: puta expresse reuocādo vel inhibēdo: vel alium ad aliud constituēdo non reseruato primo de procura. non iniuste. Si vero mortu⁹ fuisset prius ipse constituens: planum est mandatum tunc reuocatum ⁊ diceretur beneficiuz vacare morte non renunciatione de preben. dudum. li. vi.

c ¶ Teneat: Uin. pmo videbatur h tenere in p. decre. veniēs sed subdebat postea q si constituens possessioni incūbebat: ⁊ publice reuocauerat mandatuz quod concedi poterat q renūciatio nō tenebat lz teneatur ad expensas ⁊ interesse ei cuius interfuit. alleg. ff. si cer. pe. ei⁹ qui. ⁊ quod habetur de pben. dudū in si. lib. vi. facit ad idez ꝺ procura. c. vlti. li. vi. in fi. Sed illud specialissimum in carnali matrimonio contrahendo. vt ibi no. concor. ff. de manumis. vin. l. si pater in pri. pro ⁊ cōtra. ff. de diuor. l. si penituit. ⁊ vide q: quo ad casum istuz tollitur opi. Py. qui dicebat in preall. l. si pater: q sufficiebat procuratorez reuocatum licet non certioratum ad hoc vt impediretur actus quem procurator gerebat: ex quo ipsius mādatarij non interat. Alij dicebant semp procuratorem de expressa reuocatione certificari debere per pre. l. si mandassem. ff. man secus in tacita que fit per mortē: ⁊ sic respondet ad. l. eius qui. sed primo dicto contradicit. l. ista si pater. quare dicunt alij q aut mādatarius interuenit vt nudus minister: aut vt procurator. Primo casu reuocatio sine certioratione impedit actum gerendum: ⁊ sic loquitur lex illa si pater vbi filius erat minister patris qd probant: q: manumissus nō est ipsius sed patris libertus. ff. de manumis. l. nepos. ff. de iurep. filius. ⁊ sic loquitur. l. predi. si penituit. ⁊ predi. decre. vlti. de procu. Secundo casu cum procurator verba contractus concipiat in suam personā. ff. de consti. pe. cum qui. §. lz si actori. Distinguunt: si actus gerendus est talis ad cuius esse requiritur volūtas domini: tunc vt non valeat actus sufficit reuocatio sine certioratione: exemplum in translatione dominij rei mee. ff. de reg iur. id quod nostrum. sic loquitur. l. eius qui. §. quas vero. ff. de dona. l. ij. §. si quis donatarius. Fallit fauore liberationis. ff. de sol. cum quis. §. i. ⁊ l. qui hominem. §. si ticium. Si vero ad esse contractus non requiritur consensus domini: vt si mandauit librū vel equum emi reuocatio sine certioratione non impedit illum actum: vt in. l. si mandassez. Quicquid dicatur in alijs casibus quo ad casum istum reuocatio sine certioratione procuratoris vel superioris non impedit cessionem: licet mandatarij non intersit: ⁊ tractetur de perdendo dominio. ratio constitutionis ponitur in princi. ⁊ concor. quod no. ff. de contra. emp. l. i. in fine.

⁊ ipsum ignorantem[a] postmodum duxerit quomodolibet[b] reuocāduz teneat cessio[c] facta per eū antequaz ad ipsius vel illius in cuius manibus[d] cessio fuerit facienda[e] noticiaz reuocatio huiusmodi sit deducta[f]: nisi forte per ipsos[g] aut alios[h] maliciose factum fuerit: quominus ad eos vel eor[i] alterū ante cessionem potuerit reuocatio peruenisse.[k]

Rubrica De supplenda negligentia prelatorum.

Clemens. v. in concilio vienēsi.

¶ Si prelati regulares non conferunt infra sex menses prioratus administrationes ⁊ ecclesias vacātes que non sunt de mensa: sed solent spāles: lz obedientiarios rectores hre: diocesani auctoritate sua vel apostolica si sint exēpta conferūt illa psonis qbus p p̄latos fuerāt cōferenda: nec permittunt illa applicari mensis prelatorum vel pensionibus grauari. Jo. and.

Quia regulares[l] prelati[m] prioratus ecclesias administrationes aut quecunque alia beneficia[n] ad eorum dispensationez[o] spectantia cū vacant: interduz cōmittere[p] negligunt vel conferre infra tempus in lateran.[q] conci. constitutum: diocesani locoruz[r] in non exemptis sua[s]: in exēptis[t] vero apostolica[u] auctoritate negligentiam[x] super hoc suppleant eorūdez prioratus ecclesias administrationes ⁊ beneficia huiusmodi: illa videlicet que consueuerunt per seculares clericos gubernari secularib⁹[y] clericis: alia vero que religiosis[z] dūtaxat cōmitti sunt solita vel conferri: religiosis monasteriorū[⁊] quorū prelati huius modi negligētes fuerint ↄferēdo.

d ¶ Manibus. s. pape si fuit dignitas episcopalis: de transla. c. i. ⁊. ij. si inferior in manibus cōfirmatoris vel collatoris etiaz si sit inferior episcopo: de hoc. ꝭ. c. admonet ⁊. vij. q. i. episcopus de loco. no. tamen Innocē. ꝭ. eo. q in dubijs non improbabiliter dici in illius manibus quem renunciare debere qui posset illum inuitum destituere.

e ¶ Facienda: si persona cui facienda erat cessio fuit expressa in mandato illi faciēda erat notificatio. Si vero mandatum erat generale: puta ad cedendum in manibus eius qui recipere posset non videtur iuuare notificatio nisi facta sit illi qui recipit imputet enim sibi qui oībus debuit itimare vel saltem procuratori.

f ¶ Deducta: ⁊ de hoc per ipsum fiat fides. simile. ꝭ. c. compil. de elec. constitutionem. §. penultimo.

g ¶ Per ipsos: superiorem vel procuratorem.

h ¶ Alios: resolue plurale in singulare: vt. ꝭ. de priui. vt priuilegia. facit. ff. vi. bo. rap. l. pretor ait. §. homines.

i ¶ Eorum alterum: satis est ergo q impedita fuit notificatio facienda etiam si alteri fieri potuisset.

k ¶ Peruenisse: videtur q in hac intimatione seruanda sit forma decreta. de electio. causam. vt ibi dixi. in fi.

Quia regulares. Declarantur etiam decre. de offi. or. presenti. de preben. cuz singula. i talibus priorat⁹ ⁊ ecclesijs locū habere. Et sunt quatuor ptes. Prima ponit de negligentia regulariū i bñficiis conferendis per diocesanos supplenda: ⁊ de modo supplendi. Secunda de ecclesijs non applicandis mensis prelatorum nec pensionibus grauandis. ibi eadem. Tertia determinat de quibus ecclesijs predicta intelligātur. ibi premissa. Quarta declarat duas bonifacianas. ibi in quibus. ⁊ quas opiniones declarat infra dicetur.

l ¶ Regulares: in secularibus ergo non haberet locum hec cōstitutio in quantum ponit ius nouum: ⁊ preiudicat priuilegio exemptionis.

m ¶ Prelati: si ad collegia regularium sine prelato spectaret collatio qđ esse pōt: de regula. c. fi. li. vi. prius ad prelatuz ⁊ demū ad diocesanuz deuolueꝛ potestas facit. ꝭ. de prebē. si de beneficio

n ¶ Beneficia: ecclesiastica: ⁊ vide quod dixi de cle. cōiuga.

o ¶ Dispositionez. i. collationē vel prouisionez: hoc dico: q: si ad solam presentationem vel electionem ipsor spectarent: tunc ad confirmantem vel instituentez deuolueretur potestas siue sit diocesanus siue alius.

p ¶ Cōmittere: vñ isto vbo: q: se prelati excusabant dicentes q illarum ecclesiarū nō fiebat collatio vel prouisio: sed solū quedā cōmissio: quasi illi essent castaldi ministri vel pedagogi.

q ¶ Lateran. de cōces. pben. c. ij. ⁊ si intelligit⁹ de prioribus etiam conuentualibus. h reprobatur opi. que hz q tps generalis concilij. s. trium mensium locū habebat in prouisionibus taliū sicut in electionibus. nā ⁊ dicebat Inno. in decre. ne pro defectu. de elec. inter electionē ⁊ prouisionē diuersitatis ratio nō apparet q ꝺ cōpost. ver esse dicebat in ppetuis. sed non i tpalibus: hoc autē certuz est q si prioratus est principalis p̄latura in ecclesia regulari collegiata ⁊ ei prior per viam electionis puideꝛ locū hz. c. ne pro defectu.

r ¶ Locorum: ergo non personarum: si ergo prelatus alterius dio. habet prioratum quem cōferre negligit in dio. boñ eps boñ. supplebit pbat hoc decre. ij. eo. ti. ibi in tuo episcopatu. nec distinguit vnde sint collatores: facit quod dicam in glo. ꝭ. prori.

s ¶ Sua auctoritate: qđ sequitur: ⁊ procedit hoc in prioratibus ecclesijs ⁊ administrationibus non exemptis: etiā si prelati ad quos prouisio ptinet sint exempti: de priuile. quoniā. ⁊. c. ex ore. facit de preben. c. i. li. vi. Item procedit h suppletio quā facit diocesanus suo iure infra fm semestre: quo elapso ad proximum superiorem siue sit metropolitanus vel papa collatio deuoluetur. c. ti. c. vlti. Non ob. littera que sequitur: q: licet circa exempta cōcedat papa ius suum: circa non exempta nō. Item licet cōcedat suppleri vice sua negligentiam aliorum. nō tamē concedit diocesanus vt suppleant suam propriam. Sed modo remanet dubium satis forte: nunquid in exemptis deuolutis ad episcopum currat tempus semestre episcopo: ⁊ si currit an ad metropolitanum deuoluatur potestas tempore lapso an ad papam. ⁊ circa primum videtur q nō curat. ꝭ. de preben. si de beneficio. ⁊ quod ibi no. in glo. sed nunquid. circa scđz dato q currat: videtur q ad papam non ad archiepiscopum deuoluatur: ad hoc de cle. egro. c. vno. lib. vi. ⁊ vide quod dixi. ꝭ. de here. ad abolendam super glo. fi.

t ¶ In exemptis: olim secus. c. ti. sicut. ⁊ de preben. cum singula. in fi. li. vi. ⁊ sic in hoc ius nouum inducit.

u ¶ Apostolica: concor. de offi. ordi. irrefragabili. ⁊ de here. ad abolendā de cle. egro. c. vno. li. vi. e. li. de sta. mo. c. vno. ⁊. ꝭ. de sta. mo. attendentes de reli. do. quia contingit.

x ¶ Negligentiam: in quantum hec decre. ponit ius nouum nec p̄iudicat priuilegijs exemptionis: non puto q locum habeat quando priuatus esset propter delictum: cum hoc nō sit expressum: facit de elec. q̄q̄. i. responso lib. vi. secus in non exemptis: vt. ꝭ. e. c. in. fine.

y ¶ Secularibus: facit de preben. cum de beneficio. lib. vi. facit hec littera pro eo quod no. Pe. ⁊ ab. in pre. decre. c. titu. sicut vbi dicunt q ad ecclesiam que consueuit regi per seculares clericos: monachi regularem p̄sentare non possunt: quod verum crederem in non curatis: vel si presentant illum vt claustralem.

z ¶ Religiosis: concor. de reb. ec. non alie. possessiōe. Dicebat ibi abbas q illud. c. non loquitur de cōuentualibus ecclesijs monachoruz: sz de alijs quib⁹ ministrare consueuerunt: ⁊ q si per negligentiam monachorū deuoluitur ius conferendi talem ecclesiam ad episcopū: non ponet ibi clericū sed monachum: qđ h approbatur ⁊ limitatur per litterā que sequitur.

⁊ ¶ Monasteriorum: concor. de preben. cuz singula. §. prohibemus li. vi. Et quid si non sit idoneus in monasterio: ibi no. ⁊ optime facit h littera cōiuncta cū illa ad questionem quam olim disputaui. An is ad quem deuoluitur eligendi potestas teneatur eligere de illo collegio de quo tene